

ISSN 1733-5140

Nr 10 (204) 2013
24.11.2013 r.
Rok XIX, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

**„Witaj, Krzyżu,
nadziejo nasza jedyna”**

Kościół jest rzeczywistością dynamiczną, a nie, jak niektórzy uważają, skostniałą instytucją. Kościół wciąż na nowo staje się i urzeczywistnia. Nie jest organizacją społeczną, ale Ciałem, którego członkami są ludzie, a głową Jezus Chrystus. W tych dniach mamy szczególną okazję doświadczyć żywotności Kościoła. Uroczystością Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata kończymy Rok Liturgiczny. Jednocześnie otwieramy się na bliski już Adwent, który doprowadzi nas do przeżywania Wcielenia Syna Bożego czyli Bożego Narodzenia. Kończymy Rok Wiary, by rozpocząć realizację programu duszpasterskiego, którego głównym celem na najbliższy rok jest pogłębienie wiary w Syna Bożego. Dziękujemy Bogu za wszystkie wydarzenia, w których ożywia naszą wiarę. Ona jest Jego łaską, jest osobistą więzią człowieka z Bogiem, jest darem, który wymaga szczególnej troski. Warto więc postawić sobie pytania, na ile udało się wykorzystać liczne okazje, by wiarę umacniać? Czy noszę w sobie radość wiary? Czy dostrzegam potrzebę dzielenia się doświadczeniem wiary z innymi? Czy głoszę innym Ewangelię Chrystusa?

W centrum chrześcijańskiej wiary stoi Osoba Jezusa Chrystusa. Nasza wiara nie jest więc jakąś ideą. Kierujemy ją w stronę

w Boga; ma więc konkretną postać. Dlatego uwielbienie Tego, który stał się Człowiekiem, przez śmierć i zmartwychwstanie wszedł do chwały nieba i jest Królem Wszechświata, łączy się z oczekiwaniem na Jego powtórne przyjście. Tajemnicę Chrystusa i naszego zbawienia najpełniej odkrywamy spoglądając na krzyż. Na nim umarło to, co ludzkie i słabe. Na nim dokonało się nasze odkupienie. Na krzyżu, który stał się pierwszym ołtarzem, wyraziła się miłość Boga do każdego człowieka. Z niego płynie nadzieja zwycięstwa. Krzyż jest najcenniejszym symbolem naszej wiary. Dlatego towarzyszy każdej uroczystości, w której tę wiarę celebrujemy. Prowadzi od zwiastowania Maryi, poprzez narodziny Jezusa w Betlejem, Jego publiczną działalność, aż po męczeńską śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego. Krzyż wpisany jest w życie każdego wierzącego. Nie tylko jako znak cierpienia, ale przede wszystkim jako znak miłości. Peregrynacja Krzyża Wielkopiątkowego bł. Jana Pawła II będzie dla nas uwieńczeniem Roku Wiary. Będzie okazją do dziękczynienia Bogu za dar wiary i jej świadectwa danego przez błogosławionego papieża. Jednocześnie będzie okazją do jeszcze głębszego otwarcia się na dar zbawienia ofiarowany w Jezusie Chrystusie.

Ks. Maciej Chwarścianek SDS

Drodzy Parafianie!

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest dniem w którym kończy się Rok Wiary. W ten szczególnie czas łaski wpisało się tak wiele wydarzeń w życie naszej wspólnoty parafialnej, jak również w nasze wspólnoty rodzinne. Przeżywalismy wizytację pasterską przeprowadzoną przez ks. abp. Mariana Gołębiewskiego. Wartym podkreślenia są pielgrzymki: śladami bł. Jana Pawła II, do Ziemi Świętej, Czuwanie nocne na Jasnej Górze. Szczególnym czasem umocnienia naszej wiary była Peregrynacja Relikwii bł. Jose Sanchez del Rio, meksykańskiego męczennika za wiarę, która licznie zgromadziła nas w świątyni. Nie można pominąć potrójnego Jubileuszu naszej parafii: 105-lecia poświęcenia naszego kościoła parafialnego, 30-lecia sprawowania pierwszej Eucharystii w tym kościele i 15-lecia nadania kościołowi tytułu św. Antoniego Padewskiego.

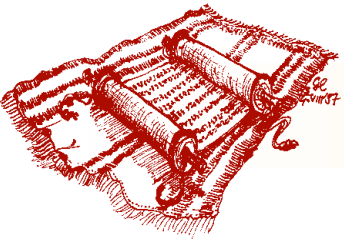
Te wszystkie wydarzenia, zostaną ukoronowane szczególną Peregrynacją, którą będziemy przeżywać w dniach 6–7 grudnia br. Będzie to Peregrynacja Krzyża Wielkopiątkowego bł. Jana Pawła II. Ten Krzyż jest wyjątkową relikwią, jest bowiem „świadkiem”, że Ojciec Święty był człowiekiem Krzyża Chrystusowego. Był heroldem Ewangelii Krzyża.

Bł. Jan Paweł II nauczał sam o Krzyżu mówiąc: „Czyż Krzyż nie jest orędziem miłości Chrystusa, Syna Bożego, który nas ukochał aż do śmierci na krzyżu? Tak oto Krzyż jest pierwszą literą Bożego alfabetu. Krzyż jest nierozzerwalnie związany z naszym życiem. (...) Krzyż bez Boga przygniata, z Bogiem daje odkupienie i zbawia”. Jakże jesteśmy szczęśliwi, że wśród nas będzie obecny ten wyjątkowy Krzyż. W przededniu tej Peregrynacji, pragnę zawołać do każdego z nas: Weź Krzyż, obejmij Go całym sercem, przyłgnij bardziej do Chrystusa. Zachęcajmy wszystkich, aby przyszli i oddali cześć Chrystusowi Ukrzyżowanemu. Peregrynacja będzie dla nas także okazją do zadośćuczynienia za profanację krzyża w naszej Ojczyźnie, szczególnie tę z ostatnich dni w Warszawie. Niech ten kolejny czas łaski dany nam od Boga, umocni naszą wiarę i miłość do Chrystusa. Niech będzie to czas głośnego wyznania wiary, że Bóg jest Miłością, i Swoją Miłość wobec nas objawił najpiękniej w tajemnicy Krzyża. Już dziś zagospodarujmy sobie czas, aby być na tym wielkim wydarzeniu. Krzyż przybędzie do naszej parafii w piątek 6 grudnia o godz. 15.00, a więc w Godzinie Śmierci Pana Jezusa na Krzyżu. To nie jest przypadek. To jest dla nas wyjątkowy znak od Boga. Nie pozwólmy, aby w chwili, gdy pod krzyżem Chrystusa stoją Maryja, św. Jan i św. Maria Magdalena zabrakło nas.

W przeżywaniu Peregrynacji pomogą nam rekolekcje adwentowe, które wyjątkowo w tym roku zostaną wygłoszone w dniach 5–8 grudnia br.

Wierzę głęboko, że ten czas Peregrynacji przyczyni się do umocnienia naszej wiary z Chrystusem i odnowienia świadectwa wiary.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

Lk 23,35-43

Gdy ukrzyżowano Jezusa, lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili: „Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym”. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: „Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie”. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: „To jest król żydowski”.

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: „Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas”. Lecz drugi, karcąc go, rzekł: „Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił”. I dodał: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. Jezus mu odpowiedział: „Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju”.

Przeżywamy dziś w Kościele Rzymsko Katolickim Trzydziestą czwartą Niedzielę Zwykłą która jest Uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata.

Jezus wskazuje nam dziś na to Kim jest On sam i gdzie jest Jego królestwo. Królestwo w którym nie ma zła, królestwo w którym panuje Miłość i Pokój.

Królestwo w którym jest miejsce dla każdego kto tylko pragnie się tam znaleźć.

Ewangelista Łukasza ukazują nam scenę z krzyża. Kiedy to ukrzyżowano Jezusa razem z dwoma złoczyńcami, jednego po prawej drugiego po lewej Jego stronie.

Jeden z nich urągał Jezusowi. „Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas”.

Taką postawę przyjmuje i dziś wielu ludzi. Powątpiewają w to że Jezus naprawdę jest Królem Wszechświata i naprawdę może ich przyjąć do swego Królestwa w Niebie. Niestety pierwszy ze złoczyńców myślał tylko o tym co doczesne, o tym co mogłoby się wydarzyć jeszcze tu na ziemi, bo całą swoją nadzieję położył w dobrach tego świata. Zamknął się na Prawdziwe szczęście jakim jest Królestwo Niebieskie.

Drugi natomiast okazał skruchę i żal – „My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił. I dodał: Jezu wspomnij na mnie gdy przyjdiesz do swego królestwa”.

Nie ci są doskonali, którzy mówią, że nie grzeszą, ale ci którzy mają świadomość swojej biedy, nędzy jaką powoduje w życiu grzech i proszą Jezusa „Jezu wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. Do nich Jezus powie tak jak powiedział do owego drugiego łotra: „Dziś ze mną będziesz w raju”. Chcemy w tę Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata jeszcze raz zwrócić naszą uwagę na to czy Jezus rzeczywiście i w moim życiu jest Królem?

Ks. Przemysław Marszałek SDS

„Witaj, Krzyżu, Nadziejo Nasza Jedyna” Dlaczego peregrynacja wielkopiątkowego krzyża bł. Jana Pawła II?

Wydaje się, że do uzasadnienia tego duszpasterskiego zamiaru nie potrzeba wysiłków ekwilibrystycznych, które ukazałyby wyszukane racje pastoralne. Krzyż wielkopiątkowy bł. Jana Pawła II jest wyjątkową relikwią ujawniającą nam Ojca Św. z całym bogactwem jego ludzkiej, chrześcijańskiej i kapłańskiej duchowości.

Zdjęcie, przedstawiające bardzo słabego Ojca Św. Jana Pawła II, tulącego Krzyż Chrystusa do twarzy i serca, opierającego o niego głowę, w czasie jego ostatniej Drogi Krzyżowej w 2005 r., na 8 dni przed śmiercią, obiegło cały świat. Kard. Stanisław Dziwisz wspominając Wielki Piątek 2005 r., daje świadectwo, że Ojciec Św. unieruchomiony na swoim wózku nie tylko trzymał krzyż w swoich dłoniach, nie tylko tulił i wpatrywał się w ten najdroższy wizerunek Chrystusa Ukrzyżowanego, ale on był z Chrystusem na krzyżu. Ksiądz Kardynał miał też powiedzieć: *Jan Paweł II trzymał ten krzyż z trudnością, dotykał go czołem, ale to nie Papież dźwigał krzyż, to krzyż dźwigał Papieża.*

Jeden z kapłanów opisując ten krzyż stwierdza: *Jest to bardzo szczególny krzyż. Figura Chrystusa jest wykonana z ogromnym pietyzmem i miłością, oddając szczególnie Ukrzyżowanego rzadko spotykane na krucyfikсах. Głowa Jezusa jest odchylona ku górze, twarz z przymkniętymi oczami zwrócona jest ku niebu. Białe gwoździe imitują koronę cierniową. Nogi zwisają bezwładnie, jak u człowieka sparaliżowanego. Krzyż wyrzeźbiony został przez zdolnego rzeźbiarza samouka, dla swojej po wypadku sparaliżowanej żony, która patrząc na niego mogła bardziej łączyć się w swym cierpieniu*

z ukrzyżowanym Chrystusem. Ten krzyż, pielgrzymi z tej miejscowości, ofiarowali Ojcu Św.

Krzyż wielkopiątkowy bł. Jana Pawła II jest „świadkiem”, że Ojciec Św. był człowiekiem Krzyża Chrystusowego. Był heroldem Ewangelii krzyża. Przekazywał z determinacją prawdę krzyża: *Czyż krzyż nie jest orędziem miłości Chrystusa, Syna Bożego, który nas ukochał aż do śmierci na krzyżu? Tak oto krzyż jest pierwszą literą Bożego alfabetu. Krzyż jest nierozzerwalnie związany z naszym życiem. Jezus nas nie oszukuje, nie zostawia nas samych na krzyżu: On potrafi przemienić ciemne noce smutku w poranki nadziei. Przyjęty krzyż rodzi zbawienie i owocuje spokojem. Krzyż bez Boga przygniata, z Bogiem daje odkupienie i zbawia (1998).*

Ks. Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki, któremu Jan Paweł II ofiarował ten krzyż, przekazując go do różnych diecezji i parafii, tak wyraża swoją nadzieję dotyczącą tego krzyża: *Cieszę się, że ten krzyż w dalszym ciągu przyciąga ludzi do Chrystusa. Ufam, że omadlany przez tak wielu wiernych, kiedyś będzie także mógł umacniać wiarę ludzi młodych.*

Pragnienie zobaczenia krzyża wielkopiątkowego Ojca Św. Jana Pawła II, dotknięcie go, jego adoracja przez wiernych, w parafiach Archidiecezji Wrocławskiej staje się faktem. Dzięki staraniom Pasterza Archidiecezji ks. Abpa Mariana Gołębiewskiego i łaskawemu podarowaniu krzyża przez ks. Abpa Mieczysława Mokrzyckiego krzyż wielkopiątkowy odwiedzi w Roku Wiary parafie Archidiecezji, a także Wspólnoty Zakonne Żeńskie. Temat peregrynacji krzyża papieskiego

Wspomnienie

o ks. Aleksandrze Zienkiewiczu

Księżdz Zienkiewicza, czyli Wujka, poznałam w latach 70-tych ubiegłego wieku.

Mam w oczach jego wysoką, szczupłą, nieco pochyloną postać. Charakterystyczny, posuwisty chód, ciepłe, przyjacielskie i jednocześnie badawcze, ale ufne spojrzenie. Z wielką prostotą i skromnością, w wytartej sutannie przemierzał korytarz „Pod Czwórką”, wyszukując nowych twarzy. Nawiązywał serdeczną rozmowę i pierwsze nici przyjaźni. Witał z radością i po bratersku, tych, którzy już zdążyli zakotwiczyć w duszpasterstwie.

Zawsze był dla nas osiągalny. Słuchał nas z wielką uwagą, pochylał się nad rozmówcą całą swoją osobowością i dźwigał duchowo, jeśli trzeba było, a potrzebowaliśmy tego bardzo.

Często i z serdeczną gościnnością zapraszał nas do swojego pokoju, gdzie znajdowało się wspaniałe królestwo książek, stolik, gorąca herbata. Wujek bardzo dużo czytał, kochał Mickiewicza, mówił piękną polszczyzną. Książki z jego zbiorów krążyły wśród studentów. Wskazywał na wartościowe pozycje, które powinno się obowiązkowo przeczytać, aby zostać umocnionym na Bożej drodze. Uważał, że musimy czytać, nawet kosztem trochę gorszych ocen na studiach, bo tego wymagała sytuacja młodych, żyjących w Polsce Ludowej.

Miałam szczęście uczestniczyć w cyklu przygotowań do małżeństwa prowadzonych „Pod Czwórką” przez Wujka. Uświadamiał nam naszą godność, wartość i uczył szacunku wobec drugiej osoby, uczył rozwiązywania spraw według dekalogu. Przestrzegał dzieł czyny przed postawą pochopnego uwierzenia, że złe cechy charakteru chłopaka będzie mogła zmienić po ślubie. Podkreślał mocno,

że pracę nad sobą, oboje powinni prowadzić w narzeczeństwie, czyli czasie właśnie na to przeznaczonym.

Kiedyś, będąc razem z Wujkiem na spacerze usłyszeliśmy sygnał przejeżdżającej karetki pogotowia. Wtedy powiedział do nas: ten sygnał jest dla ciebie, abyś pomodlił się do Anioła Stróża jadącego Chorego – to możesz i powinieneś zrobić dla tego człowieka, który znalazł się w trudnej sytuacji życiowej, a może nawet swojej ostatniej drodze.

Często powracał wspomnieniami do czasów wojny, kiedy jako młody kapłan musiał się ukrywać przed okupantami. Ogromnie pomocne w tym były mu siostry zakonne, nazaretanki, których był kapelanem. Mówił nam o nich z miłością, wdzięcznością, a jednocześnie ze smutkiem. Jedenaście siostr poniosło ofiarę, oddały swoje życie, aby uchronić inne życie. O to gorąco modliły się od początku wojny. Zostały rozstrzelane przez hitlerowców na wzgórzu, na peryferiach Nowogródka (1 sierpnia 1943 r.). Było to bolesne wydarzenie dla Księdza, ale jednocześnie zobowiązywało do świadczenia o nim. Uświęciło Jego życie.

Wujek był osobą kryształową w swojej postawie, mistrzem dla nas – pokolenia młodych, rozpoczynających dorosłe życie w czasach komuny. Dobry, oddany, wrażliwy na biedę, zarówno finansową jak i duchową, swoich podopiecznych. Pracował nad naszymi charakterami i rozwojem duchowym bez chwili odpoczynku i był zawsze do naszej dyspozycji, nie czuliśmy barier, murów. Był dla nas, był naszym wiernym, mądrym przyjacielem, ojcem. A teraz, wierzymy, że oręduje za nami z niebios.

Małgorzata Ciechanowicz

sposobnością do przebłagania i przeproszenia Boga, jak również do zadośćuczynienia za profanację krzyża w naszej Ojczyźnie. Wędrowanie krzyża papieskiego będzie również okazją w Roku Wiary do ożywienia i pogłębienia wiary, ożywienia świadomości wiernych i ubogacenia ich życia świadectwem wiary bł. Jana Pawła II.

*Ks. Marian Biskup
Wikariusz Biskupi ds. Duszpasterstwa*

Świętych Małżonków Quattrocchi. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem zakończyło pierwszy etap czuwania – w kościele. Drugim etapem czuwania była procesja na cmentarz. Podczas tej procesji wspólnie odmówiliśmy różaniec za zmarłych.

Tegoroczne czuwanie przygotowały dwie wspólnoty: Odnowa w Duchu Świętym „Jeszaja” i Wspólnota Rodzin. Serdecznie

dziękuję im za zaangażowanie i za poświęcenie swojego czasu, szczególnie na czuwaniu. Różaniec w drodze na cmentarz był wyrazem naszej wiary, której dawaliśmy świadectwo idąc ulicami naszego miasta – Oborniki Śląskie.

Ks. Michał Gołębiowski SDS

► brzmi: **WITAJ, KRZYŻU, NADZIEJO NASZA JEDYNA.**

Weź krzyż, obejmij go całym sercem, przyłgnij bardziej do Chrystusa – to peregrynacyjny apel, wypływający z treści Roku Wiary. Spotkanie z Chrystusem, który umarł dla naszego zbawienia na krzyżu, dając świadectwo swojej miłości do Ojca i do człowieka, staje się szczególnym Wydarzeniem do wyznania wiary. Peregrynacja będzie też

Holy wins!

Wczwartek 31 października 2013 r. w kościele pw św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego odbyło się czuwanie, poprzedzające Uroczystość Wszystkich Świętych. Tematem tegorocznego czuwania było: „Świętość w codzienności”. Rozpoczęło się o godz. 19.00. Na początku Agnieszka Wrzesińska i Monika Pawlak przedstawiły scenkę nawiązującą do życia św. Chiary. Po niej ks. Michał wygłosił konferencję, która zatytułowana była tak samo, jak całe czuwanie: „Świętość w codzienności”. Sam temat już wiele mówi – jak na co dzień mamy być świętymi, w jaki sposób możemy być świadkami wiary. Była też mowa o tym, że święci, to nie odległe czasy, że święci są wśród nas. W ten sposób nawiązał także do świętej rodziny Quattrocchi.

Po konferencji nadszedł czas na adorację, podczas której modlono się m.in. Litanią do

Niektórzy uważają czyściec za miejsce, podobne do opisanego w „Boskiej komedii” Dantego Alighieri, inni uważają, że czyściec to przekleństwo lub kara, a jeszcze inni myślą że czyściec to tylko fikcja.

Czyściec – co to za miejsce?”

Należy zauważyć, że w Piśmie Świętym nie ma słowa „czyściec”. Jest to termin teologiczny, który został wprowadzony później. Niektórzy twierdzą, że w Piśmie Świętym nie ma wzmianki o czyścicu – to nieprawda! Przekonamy się o tym za chwilę.

Dogmat o czyścicu został przyjęty przez Sobór Florencki i Sobór Trydencki (w XV–XVI wieku), na podstawie tradycji Kościoła, która z kolei odnosi się do tekstu Pisma Świętego.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego (KKK 1030) czytamy: „Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są jeszcze całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości nieba. Nie jest to konkretne miejsce, ale jest to chwilowy stan, w którym przebywa po śmierci dusza człowieka, który nawet gdy był bez grzechu śmiertelnego, to nie był do końca doskonały. Taka dusza musi przejść niezbędne oczyszczenie, aby czerpać

radość przebywania blisko Boga. Nie jest to przekleństwem, ani karą. Czyściec umożliwia ludzkiej duszy osiągnąć niebiańskie szczęście.

Pomimo faktu, że dogmat o czyścicu został zatwierdzony dopiero w XVI wieku, wiara w możliwość oczyszczenia z grzechów po śmierci była obecna w Kościele Katolickim już od samego początku.

Św. Cyprian, jeden z Ojców Kościoła, który zmarł w roku 258, wspierał istnienie doktryny czyścica, powołując się na słowa Jezusa zapisane w Ewangelii według św. Mateusza: „Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze, by cię przeciwnik nie podał sędziemu, a sędzia dozorczy, i aby nie wtrącono cię do więzienia. Zaprawdę, powiadam ci: nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni grosz (Mt 5,25-26).

Cyprian twierdził, że wierni zmarli, a zwłaszcza męczennicy, bezpośrednio odziedziczą niebiańską chwałę. Mówił też, że ludzie, którzy zmarli w grzechu śmiertelnym, od razu cierpią piekielne kary. Odtąd wszystko było jasne. Św. Cyprian myślał o wiernych, którzy podczas prześladowań Kościoła wyrzekli się wiary, ale potem tego żałowali. Ponieważ niektórzy z nich zmarli, więc nie do końca odpokutowali za swoje grzechy (w tamtych czasach pojednanie z Kościołem było czasochłonne), twierdził, że jest dla nich szansa, aby kontynuować oczyszczenie po śmierci – w czyścicu właśnie.

W Ewangelii jest jeszcze jedna wzmianka o istnieniu czyścica – gdy Jezus mówi o grzechu, który nie będzie odpuszczony „Jeśli ktoś powie przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym” (Mt 12,32). Te słowa wskazują, że niektóre grzechy mogą być odpuszczone po śmierci. Zgodnie z nauką Kościoła Katolickiego odbywa się to w czyścicu.

Oprócz Ewangelii, w innych częściach Pisma Świętego, istnieją przesłanki wskazujące na istnienie tego, co nazywamy czyścicem. Święty Paweł pisze: „Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament,

ktos inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. I tak jak ktoś na tym fundamencie buduje: ze złota, ze srebra, z drogich kamieni, z drzewa, z trawy lub ze słomy, tak też jawne się stanie dzieło każdego: odsłoni je dzień/Pański; okaże się bowiem w ogniu, który je wypróbuje, jakie jest. Ten, którego dzieło wzniesione na fundamencie przetrwa, otrzyma zapłatę; ten zaś, którego dzieło spłonie, poniesie szkodę; sam wprawdzie ocaleje, lecz tak jakby przez ogień.” (1 Kor 3,10-15). W przytoczonym fragmencie Apostoł Narodów mówi o oczyszczającym ogniu, który otwiera drogę do zbawienia. Choć nie jest tu bezpośrednio mowa o czyścicu, to właśnie na tej podstawie rozwinęła się doktryna Kościoła o czyścicu.

Inna wskazówka o istnieniu czyścica zawarta jest w Starym Testamencie w Drugiej Księdze Machabejskiej. Jest tam mowa o żołnierzach poległych w czasie bitwy, za których składano ofiary i modlitwy: „Dlatego właśnie sprawił, (Juda Machabeusz) że złożono ofiarę przebłagalną za zabitych, aby zostali uwolnieni od grzechu” (2 Mach 12,46). Fragment ten wskazuje na możliwość modlitwy za dusze zmarłych, które mogą być uwolnione z grzechu. Wynika z tego, że dusze zmarłych, którzy przybywali w przyjaźni z Bogiem, trafiają do tymczasowego, pośredniego stanu oczyszczenia, które nazywamy czyścicem. Tak więc nauczanie Kościoła katolickiego dotyczące czyścica nie jest nieuzasadnioną fikcją, ale opiera się na tekstach Pisma Świętego.

Ks. Włodzimierz Szydłowski SDS,
fot. Barbara Wrzeńska

Koncert Gospel

W sobotę 16 listopada w parafi św. Judy Tadeusza i Antoniego Padewskiego odbył się koncert Gospel w wykonaniu zespołu „God’s Property”. Już od pierwszych chwil było wiadomo, że szykuje się coś wielkiego. Koncert rozpoczął się od nastrojowego utworu „Let Your Glory Fill This House”, który wprowadził widzów w doskonały, błogi nastrój. Kolejne utwory wywoływały gromki aplauz publiczności, która niemal cały koncert stała i towarzyszyła wykonawcom intonując poszczególne kawałki, żywo i klaszcząc w rytm muzyki. Na twarzach ludzi rysowało się naprzemiennie radość i wzruszenie.

Cel koncertu został osiągnięty: zespół przekazał słuchaczom chociaż część ogromnego ładunku radości, miłości oraz dobrej nowiny, która drzemie w muzyce gospel.

Mamy nadzieję, że po spotkaniu się z tak pozytywnym, odbiorem tej muzyki, będziemy mieli okazję koncertować jeszcze nie raz. Ponadto w ramach dobrowolnej kwesty zebrano pieniądze, które w części pokryją koszty organizacyjne zespołu.

Dziękujemy wszystkim zaangażowanym w powstanie tego dzieła oraz wszystkim ofiarodawcom.

Monika Słomska

„Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół.

Wyznaje jeden chrzest na odpuszczenie grzechów.”

Podczas liturgii sprawowanej w ostatnią niedzielę października, wspominającej rocznicę poświęcenia własnego kościoła, wspólnoty parafialne dziękują Bogu za dar świątyni i za dar Kościoła. Poświęcenie świątyni odpowiada przyjęciu przez człowieka sakramentu chrztu. Ochrzczony staje się dzieckiem Bożym; poświęcony kościół miejscem sprawowania liturgii. Człowiek przyjmuje chrzest, który ma swoje korzenie w wierze Kościoła. Inaczej byłby to pusty znak. Świątynia parafialna i służba Boża, która jest w niej sprawowana, jest prawdziwa, o ile jest w łączności z Kościołem powszechnym ustanowionym przez Chrystusa. Dlatego nie ma prywatnych świątyń i prywatnej liturgii. A jeśli fizycznie są, to są oderwane od Chrystusa, który jest głową Kościoła.

Kiedy mowa o Kościele, opieramy się na artykule wiary, w którym mówimy: Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. To krótkie zdanie zawiera w sobie głęboką refleksję na temat natury Kościoła, jego korzeni, celu i zadań. Dzisiaj szczególnie potrzeba przypomnienia czym Kościół jest naprawdę. Świadomość wielu osób na ten temat opiera się bowiem na kampanii prowadzonej przez część środków przekazu i grup, które za nimi stoją.

Gdyby swoją wiedzę budować wyłącznie w oparciu o obfite medialne przekazy i potoczne opinie, zobaczymy, że Kościół to przede wszystkim księża, którzy żyją w luksusie i poprzez niemoralne i przestępcze zachowania zagrażają zdrowemu społeczeństwu. Zobaczymy Kościół, który chce decydować o życiu obywateli i narzucać swoje prawo. W takiej wizji Kościół zagraża wolności obywateli. Do rangi bohaterów wyrastają więc księża, którzy rzucają kapłaństwo i wypowiadają posłuszeństwo biskupowi. Najważniejszą sprawą dla oświeconego chrześcijanina staje się żyć zgodnie z własnym sumieniem. Ono staje się kryterium wszelkiego postępowania. Pytanie się, czy to sumienie ukształtował Bóg, czy też

jakaś gazeta lub stacja telewizyjna, jest traktowane jako przekroczenie bariery prywatności.

Zobaczymy więc, jak Kościół widzi samego siebie? Co oznaczają prawdy zdefiniowane już IV wieku, a nie wymyślone wczoraj na biurku jakiegoś redaktora? Słowo Kościół – Ecclesia oznacza zwołanie o charakterze religijnym, a w kontekście tekstów biblijnych, wspólnotę lokalną i całą powszechną. Kościół swoimi korzeniami sięga do ludu Starego Przymierza, który Bóg przygotowywał na przyjście Zbawiciela i który założył z tych, którzy przyjęli Jezusa za swojego Pana.

Kościół nie jest więc własnością żadnego narodu, partii czy nawet księży, ale samego Boga. O przynależności do niego decyduje wiara w Jezusa Chrystusa i przyjęcie chrztu świętego. Nie ma wiary bez przyjęcia lub pragnienia chrztu. Jezus ustanawiając Kościół przekazał mu też prawo, którym mają się kierować jego członkowie. Jest to prawo miłości. Tego prawa uczy Ewangelia.

Kościół nie jest jakimś zrzeszeniem na kształt innych struktur społecznych. Gdyby tak było, już dawno przestałby istnieć. Zbyt wiele było grzechu i słabości, by przetrwał o własnych siłach. Kościół ma w sobie część Boską i ludzką. Dzięki temu jest jeden, gdyż jest jeden Bóg i na całym świecie wyznaje jedną wspólną wiarę, celebrować jedną liturgię, udziela tych samych sakramentów, posiada jedną sukcesję apostołską.

Kiedy widzimy podziały, jakie są wśród chrześcijan, także te dotyczące doktryny, moralności i struktur, musimy pamiętać, że nawet największa ludzka przewrotność nie zniszczy Kościoła. Podziały bowiem dotyczą zewnętrznej, ludzkiej strony Kościoła. Jego istota pochodzi od Boga i jest niezniszczalna.

Dlatego drugim przymiotem Kościoła jest świętość. Jest święty mimo grzeszności swoich członków, bo pozostaje w jedności z Jezusem, a żyje dzięki mocy i miłości Ducha Świętego. Świadomość statystyk i hasła podkreślających

grzeszność Kościoła skłania do spojrzenia na niego z jeszcze większą wiarą. Trzeba pamiętać, że oddzielenie chwastu od pszenicy należy do Boga i dokona się przy końcu świata. Dla nas wzorem do naśladowania mają być święci, a nie martwi duchowo reformatorzy.

Kościół jest powszechny ponieważ obejmuje cały świat i wszystkim przekazuje ten sam depozyt wiary. Do tej wspólnoty jest zaproszony każdy. Bł. Jan Paweł II powiedział, że człowiek jest drogą Kościoła. Czyli Kościół szuka każdego, każdemu chce dać możliwość i radość spotkania Jezusa. Czy więc wszyscy będą zbawieni? Kościół naucza, że nie dostąpią zbawienia ci, którzy „dobrze wiedząc, że Kościół został założony przez Boga za pośrednictwem Chrystusa jako konieczny do zbawienia, nie chcieliby ani do niego wejść, ani w nim wytrwać” (KK 14). Ci którzy mają Ducha Chrystusa, złączeni są więzami wyznawanej wiary, sakramentów, kościelnego zwierzchnictwa oraz komunii należą do Kościoła katolickiego. Wszyscy, którzy przyjęli chrzest, ale nie posiadają takiej jedności, trwają we wspólnocie Kościoła, choć w sposób niedoskonały.

Czwartym przymiotem Kościoła jest apostołskość. Oznacza to, że jego fundamentem pozostają apostołowie i usłyszane od nich nauczanie, które przyjęli od Jezusa. Dzięki ich następcom: biskupom i ich współpracownikom kapłanom i diakonom, jest dalej nauczany, uświęcany i prowadzony.

Papież Franciszek nie tak dawno na Placu św. Piotra mówił: „Nasza wiara, Kościół jakiego chciał Chrystus, nie opiera się na jakiejś idei, na jakiejś filozofii, ale na samym Chrystusie. A Kościół jest jak roślina, która rozrosła się w ciągu wieków, rozwinęła się, przyniosła owoce, ale jej korzenie są mocno osadzone w Nim, a fundamentalne doświadczenie Chrystusa, jakie mieli Apostołowie, wybrani i posłani przez Jezusa, dociera aż do nas. Od tej małej roślinki aż do naszych dni”.

Jednocześnie papież postawił pytanie, które niech będzie zachętą do rachunku sumienia dla nas wszystkich. Papież mówił: „Czy kiedykolwiek myślimy, jak ważny jest to dar, jakim obdarzył nas Chrystus, dar Kościoła? Czy kiedy-

kolwiek myślimy o tym, że to właśnie Kościół w swojej drodze na przestrzeni wieków, mimo trudności, problemów i słabości, przekazuje nam autentyczne orędzie Chrystusa? Daje nam pewność, że to, w co wierzymy, jest naprawdę tym, co przekazał nam Chrystus?”.

(Zob.: Taka jest wiara Kościoła. Katechizm dla dorosłych. Red. Z. Marek. Kraków 2009)

ks. Maciej Chwarścianek SDS

OGŁOSZENIA PARAFII NSPJ

Wpominki. Dziękujemy wszystkim ofiarodawcom, którzy przy okazji składania kartek wypominkowych złożyli ofiary pieniężne. Zostają one przeznaczone zgodnie z Regulaminem Ekonomicznym Salwatorianów na utrzymanie domu zakonnego oraz wsparcie dzieł apostołskich Zgromadzenia.

Roratny. Przez okres adwentu w kościele NSPJ od poniedziałku do piątku (2.12–23.12) o godz. 17.00 będzie odprawiana Msza św. roratnia. W tym czasie, za wyjątkiem rekolekcji, nie będzie już Mszy św. o godz. 18.30. Msze wieczorne w soboty i niedziele adwentu pozostają bez zmian czyli o 18.30.

Opłatki wigilijne. Od końca listopada panowie kościelni: Pan Jerzy Hen i Pan Henryk Szkwerko będą roznosić opłatki wigilijne. Można zaopatrywać się w nie również w zakrystii kościoła.

Odwiedziny chorych. Dodatkowe odwiedziny chorych z posługą sakramentalną będą miały miejsce w poniedziałek 23 grudnia. Prosimy o zgłaszanie osób, które z okazji świąt chciałyby przyjąć sakramenty święte. W styczniu, z racji kolędy, nie będzie odwiedzin z Komunią świętą.

Świece Caritas. W okresie Adwentu tradycyjnie już prowadzona będzie sprzedaż świec Caritas pod hasłem „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”.

Konkurs Dzieciątka Jezus. Zapraszamy dzieci, od najmłodszych po gimnazjum, do śpiewania kolęd i pastorałek w „Konkursie Dzieciątka Jezus”. Konkurs odbędzie się w drugi dzień świąt 26 grudnia o godz. 15.00. Zgłoszenia proszę składać w zakrystii.

Strona parafii NSPJ. www.parafiaoborniki.sds.pl

Kronika parafialna

Kronika parafii JTiAP

27 października przeżyaliśmy uroczystość odpustową ku czci św. Judy Tadeusza – patrona naszej parafii. Uroczysta msza św. odpustowa była sprawowana o godz. 12.30, której przewodniczył i kazanie wygłosił ks. dr hab. Bogdan Giemza SDS. Sumę odpustową uświetnił swoim śpiewem Chór Uniwersytetu III Wieku „Atena” z Obornik Śląskich. Przed kościołem Straż Honorowa Serca Pana Jezusa i Żywy Różaniec prowadził sprzedaż ciasteczek o nazwie „Tadeuszki”. Ofiary zebrane ze sprzedaży ciasteczek przeznaczone na zakup sztandaru Najświętszego Serca Pana Jezusa wyniosły 1850zł. Składamy podziękowanie firmie „PACON” z Gołędzinowa za ofiarowanie pudełek do ciasteczek z nazwą parafii; Cukierni „Beza” za ciasteczka i wszystkim, którzy włożyli swój czas i serce w stworzenie nowego parafialnego zwyczaju, związanego z odpustem parafialnym.

28 października w liturgiczne święto św. Szymona i św. Judy Tadeusza, po mszy św. wieczornej, miała miejsce modlitwa do naszego Patrona i ucałowanie relikwii. Następnie odbyło się spotkanie Kręgu Biblijnego.

29 października po mszy św. wieczornej, odbyło się spotkanie formacyjne w grupach dla młodzieży klas III gimnazjum i wszystkich przeżywających ostatni rok przygotowania do bierzmowania.

31 października wspólnota modlitewna Jezaja, wraz ze Wspólnotą Rodzin poprowadziła czuwanie modlitewne, które zakończyło się wspólną procesją na cmentarz.

1 listopada przeżyaliśmy uroczystość Wszystkich Świętych. Msze św. w naszym kościele sprawowaliśmy tylko przed południem o godz. 8.30 i 11.00. Uroczysta msza św. była sprawowana tradycyjnie na cmentarzu o godz. 14.00, której przewodniczył ks. Maciej Chwarscianek SDS, proboszcz parafii NSPJ, a kazanie wygłosił ks. Włodzimierz Szydłowski SDS. Po mszy św. odbyła się procesja na cmentarzu, podczas, której modliliśmy się za zmarłych.

2 listopada w kalendarzu liturgicznym przypada Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Msze św. sprawowaliśmy o godz. 8.30 i 18.00 oraz o 16.30 w Kowalach i o 18.00 w Gołędzinowie. Po mszy św. o godz. 8.30, miało miejsce nabożeństwo pierwszo-sobotnie ku czci Niepokalanego Serca NMP. Natomiast o godz. 19.45 modlitwa różańcowa za zmarłych na cmentarzu.

W miesiącu listopadzie codziennie sprawowaliśmy mszę św. za zmarłych poleconych naszym modlitwom w wypominkach. Natomiast przed mszą św. wieczorną, w tygodniu o godz. 17.30, a w niedziele o godz. 16.30, modliliśmy się na różańcu połączonym z czytaniem kartek wypominkowych.

3 listopada w pierwszą niedzielę miesiąca, po mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych. Natomiast popołudniu miała miejsce Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 15.00, zakończona różańcem za zmarłych o 16.30. W tym dniu przed kościołem Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę pieniężną do puszek na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin, która wyniosła 1549,03zł.

4 listopada odbyło się spotkanie Kręgu Biblijnego.

6 listopada odbyła się Konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielnymi chrztaami.

7 listopada po mszy św. wieczornej miała miejsce Godzina Święta i zmiana bilecików Straży Honorowej Serca Pana Jezusa.

8 listopada była sprawowana o godz. 18.30, comiesięczna msza św. Wspólnoty Rodzin.

9 listopada odwiedziliśmy chorych z postugą kapłańską w domach.

10 listopada taca na remont kościoła wyniosła 7179zł. Składamy Bóg zapłać.

11 listopada przypadła 95 Rocznicza Odzyskania przez Polskę Niepodległości. Uroczysta msza św. koncelebrowana za Ojczyznę była sprawowana w naszym kościele o godz. 11.00, której przewodniczył i kazanie wygłosił ks. proboszcz Jacek Wawrzyniak SDS.

12 listopada sprawowana była msza św. wotywna i Nowenna do św. Antoniego Padewskiego. Natomiast o godz. 18.40 odbyło się spotkanie formacyjne w grupach, dla uczniów klas trzecich Gimnazjum i wszystkich przeżywających ostatni rok przygotowania do bierzmowania.

16 listopada podczas mszy św. wieczornej powstał w naszej parafii Apostolat „Margaretki”. Pierwsze pięć „Margaretek” złożyło swoje przyrzeczenia modlitwy w intencji kapłanów naszej parafii. Po mszy św. zespół z naszej parafii „God’s Prophecy” wykonał koncert Gospel.

17 listopada po mszy św. o godz. 12.30 odbyło się spotkanie formacyjne dla dzieci klas drugich przygotowujących się do I Komunii Świętej i ich rodziców. Spotkanie formacyjne dla dzieci poprowadził ks. Michał Gołębiowski SDS w salce na plebanii, natomiast konferencję dla rodziców w kościele, wygłosił ks. proboszcz Jacek Wawrzyniak SDS. Natomiast przed kościołem pracownicy Terapii Zajęciowej przy Trzebnickim Stowarzyszeniu „Uśmiech Dziecka” prowadzili zbiórkę finansową na wsparcie remontu w nowym lokalu.

22 listopada we wspomnienie św. Cecylii – patronki organistów i chórzystów, modliliśmy się w intencji pana organisty Janusza Rozpary oraz scholek dziecięcej i młodzieżowej, wypraszając dla nich Boże błogosławieństwo.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Roraty. W okresie Adwentu msze św. wieczorne „Roraty” od poniedziałku do piątku o godz. 17.00. nie będzie w te dni mszy św. o godz. 18.00.

Rekolekcje adwentowe wyjątkowo w tym roku w terminie 5–8 grudnia 2013 r.

Peregrynacja Krzyża Wielkopiątkowego bł. Jana Pawła II: 6–7 grudnia 2013 r.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857, Parafia Rzym-Kat św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie

Poradnia Życia Rodzinnego – Psycholog pełni dyżur w czwartki od 17.00 do 19.00. tel. w godzinach urzędowania 71/310-23-52

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia JTiAP

69. Tomasz Miłek, 10.11.2013 r.
70. Stanisław Ryszard Gałęcki, 10.11.2013 r.

Parafia NSPJ

39. Maja Habińska 27.10.2013 r.
40. Anna Maria Lipnicka 27.10.2013 r.

Sakrament małżeństwa zawarli:

Parafia NSPJ

17. Mieczysław Józef Kalita i Danuta Bystranowska
dn. 23.11.2013 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia JTiAP

46. Adam Majka, l. 94, zm. 25.10.2013 r.
47. Halina Krupa, l. 77, zm. 31.10.2013 r.

Parafia NSPJ

56. Eugeniusz Przewoźniak l. 78 zm. 29.10.2013 r.
57. Kazimierz Medyński l. 91 zm. 01.11.2013 r.
58. Józefa Szymkowiak l. 91 zm. 02.11.2013 r.
59. Teresa Liszaj l. 74 zm. 06.11.2013 r.
60. Karol Edward Adamowicz l. 83 zm. 06.11.2013 r.
61. Marianna Zofia Brodziak l. 85. Zm. 07.11.2013 r.
62. Henryk Władysław Kilian l. 54. Zm. 8.11.2013 r.

Niedziela liczenia wiernych Niedziela 27. 10. 201326

I. Kościół parafialny
Św. Judy Tadeusza i Św. Antoniego Padewskiego

Godz.	Obecność na Mszy św.			Przystępujący do Komunii św.		
	Mężczyźni	Kobiety	Razem	Mężczyźni	Kobiety	Razem
18.00	26	69	95	13	47	60
8.30	145	183	328	56	97	153
11.00	154	198	352	41	86	127
12.30	136	214	350	57	102	159
17.00	87	141	228	19	58	77
19.00	61	55	116	21	39	60
R =	609	860	1469	207	429	636
II. Gołędzinów						
9.45	44	75	119	15	32	47
III. Kowale						
9.45	17	33	50	10	25	35
Razem (kościół parafialny + kaplice na wioskach)						
R =	670	968	1638	232	486	718
Szpital Leśny						
16.00	2	1	3	2	1	3

Kronika parafialna

Kronika parafii NSPJ

W niedzielę **27 października** liturgie dopołudniowych Mszy Św. ubogaciła śpiewem pani Julita Bruch solistka z Poznania.

W środę **30 października** imieniny obchodził ks. Przemysław Marszałek SDS. W intencji ks. Przemysława modliliśmy się i składaliśmy życzenia podczas Mszy Św. o godz. 18.30.

Z okazji pierwszego piątku miesiąca w czwartek **31 października** o godz. 16.30 odbyła się spowiedź dla dzieci. Podczas nabożeństwa różańcowego o godz. 17.00 ks. Stanisław Mucha podsumował uczestnictwo dzieci w nabożeństwach w miesiącu październiku. Zaangażowanie dzieci zostało nagrodzone drobnymi upominkami. Różaniec o godz. 18.00 prowadzili rodzice z grupy Różańca Rodziców; po nim sprawowana była Msza Św. w intencji dzieci i rodziców.

W piątek **1 listopada** w Uroczystość Wszystkich Świętych na cmentarzu o godz. 14.00 sprawowana była Msza Św. koncelebrowana w intencji parafian oraz zmarłych spoczywających na obornickich cmentarzach. Mszy Św. przewodniczył ks. Maciej Chwarścianek SDS, homilię wygłosił ks. Włodzimierz Szydłowski SDS. Po Mszy odbyła się procesja na cmentarzu i modlitwa za zmarłych.

W sobotę **2 listopada** o godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencji poleconych w wypominkach, a szczególnie parafian zmarłych w ostatnim roku. Na początku liturgii zostały odczytane imiona i nazwiska zmarłych i zapalono symboliczne świece. O godz. 19.45 na obornickim cmentarzu odbyła się procesja z modlitwą różańcową za zmarłych. W sobotę 2 listopada kapłani odwiedzili chorych z posługą sakramentalną.

W niedzielę **3 listopada** o godz. 8.00 była sprawowana Msza św. w intencji Członków Żywego Różańca oraz nastąpiła zmiana tajemnic różańcowych. Akcja Katolicka prowadziła zbiórki do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin w trudnej sytuacji materialnej; zebrano 1001,77 zł. W kościele parafialnym od godz. 15.00 do 18.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu.

W niedzielę **3 i 17 listopada** odbyły się spotkania formacyjne dla uczniów klas II i III przygotowujących się do bierzmowania.

W niedzielę **10 listopada** w Kościele w Polsce przeżywaliśmy Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Ofiary składane do puszek przeznaczone na pomoc dla chrześcijan w Nigerii wyniosły 1048 zł. Ofiary składane na tacę, przeznaczone na cele inwestycyjne w naszej parafii, wyniosły 4770 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

Od 12 do 15 listopada Międzyparafialny Zespół Caritas wydawał w Domu Katolickim żywność dla osób w trudnej sytuacji materialnej.

W czwartek **14 listopada** o godz. 18.30 odprowadzana była Msza św. w intencjach Akcji Katolickiej i jej członków.

W piątek **15 listopada** odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja. O godz. 18.00 odmówiono różaniec za zmarłych, po nim sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach.

Z okazji przypadającego **16 listopada** wspomnienia NMP Matki Miłosierdzia, patronki kaplicy w Kuraszkowie, w niedzielę 17 listopada o godz. 11.15 została odprawiona w Kuraszkowie odpustowa Msza Św., której, na zaproszenie mieszkańców i ks. Stanisława Muchy SDS, opiekuna kuraszkowskiej wspólnoty, przewodniczył ks. Dariusz Babula SDS.

W niedzielę **17 listopada** modliliśmy się za ofiary kataklizmu na Filipinach. Ofiary składane na rzecz poszkodowanych wyniosły 2087 zł. Po Mszy Św. odprawianej o godz. 12.30 odbyło się spotkanie dla rodziców i dzieci klas drugich, które rozpoczęły przygotowanie do I Komunii św.

Dla Polaków na Kresach

W dniu 30 listopada 2013 roku (sobota) w obornickich marketach odbędzie się zbiórka darów przez wolontariuszy z Obornickiego Centrum Wolontariatu dla Polaków pozostałych na kresach wschodnich. Jest to wspaniała okazja aby wyrazić naszą pamięć i troskę o nich dlatego zachęcamy do włączenia się w akcję.

Wolontariusze

Rekolekcje i peregrynacja Krzyża Wielkopiątkowego bł. Jana Pawła II

WITAJ KRZYŻU – NADZIEJO NASZA

Parafia NSPJ 1–5 grudnia 2013 r.

Parafia JTiAP, 5–8 grudnia 2013 r.

NIEDZIELA – 1 grudnia

- 8.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 10.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 11.15 Kuraszków – Msza z nauką dla dorosłych
- 12.30 Msza Św. z nauką dla dzieci i rodziców
- 18.30 Msza Św. z nauką dla młodzieży

PONIEDZIAŁEK – 2 grudnia

- 9.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza Św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 20.00 Spotkanie z nauką dla młodzieży

WTOREK – 3 grudnia

- 9.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza Św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 20.00 Spotkanie z nauką dla młodzieży

ŚRODA – 4 grudnia

- 9.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza Św. roratnia z nauką dla dzieci
- 18.00 Powitanie Krzyża
- 18.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 20.15 „Droga krzyżowa z bł. Janem Pawłem II”
- 21.00 Apel Jasnogórski i indyw. adoracja Krzyża
- 22.00 Możliwość adoracji nocnej

CZWARTEK – 5 grudnia

- 8.00 Adoracja Krzyża dla dzieci i młodzieży
- 10.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 11.00 Droga krzyżowa
- 12.00 Indyw. i wspólnotowa adoracja Krzyża
- 13.00 Koronka do Bożego Miłosierdzia i zakończenie peregrynacji

Spowiedź św. w czasie rekolekcji przed każdą Mszą św. oraz we wtorek dla młodzieży: 19.30–20.00 i w środę dla dzieci: 16.00–17.00 i dorosłych: 8.00–9.00 oraz 19.30–21.00

Rekolekcjonista: Ks. Krzysztof Ziętkowski OMI

CZWARTEK – 5 grudnia

- 8.30 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 17.00 Msza Św. Roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 20.00 Spotkanie rekolekcyjne dla młodzieży

PIĄTEK – 6 grudnia

- 8.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 15.00 Przywitanie Krzyża Wielkopiątkowego Bł. Jana Pawła II przed kościołem, uroczyste wniesienie Krzyża do kościoła. Koronka do Bożego Miłosierdzia i Droga Krzyżowa, Adoracja Krzyża
- 16.30 Spowiedź święta dla dzieci
- 17.00 Msza Św. Roratnia z nauką dla dzieci
- 18.30 Uroczysta Msza Św. z nauką rekolekcyjną dla dorosłych i młodzieży, Adoracja Krzyża
- 21.00 Apel Jasnogórski

SOBOTA – 7 grudnia

- 8.30 Msza Św. z nauką rekolekcyjną dla dorosłych, Adoracja Krzyża
- 11.00 Nabożeństwo do Krzyża świętego i czas spowiedzi świętej
- 12.00 Uroczysta msza św. koncelebrowana na zakończenie peregrynacji pod przewodnictwem Ks. Dziekana Tadeusza Kosiora z nauką rekolekcyjną. Po mszy św. pożegnanie Krzyża
- 18.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 20.00 Spotkanie rekolekcyjne dla młodzieży

NIEDZIELA – 8 grudnia

- 8.30 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 11.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 12.30 Msza Św. z nauką dla dzieci
- 17.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych
- 19.00 Msza Św. z nauką dla dorosłych

Spowiedź św. dla dorosłych i młodzieży – codziennie: pół godziny przed Mszą św.

Rekolekcjonista: Ks. Michał Pastuszka SDS

Święto Niepodległości

11 listopada 2013 roku świętowaliśmy w Obornikach 95 rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę

Uroczystości rozpoczęły się tradycyjnym spotkaniem przy obelisku. Ceremonię prowadził Henryk Laur a słowo wstępne wygłosił pan Henryk Sielicki. Uroczystość była okazją do wręczenia medali za zasługi dla Związku Kombatanów dla Artura Olszewskiego, Pawła Asztemborskiego oraz Bolesława Pajdziuka. Medalem Pro Patria odznaczony został pan Kazimierz Wróbel za zaangażowanie w prace Stowarzyszenia Poszkodowanych przez III Rzeszę. Dekoracji dokonał burmistrz Obornik Śląskich Sławomir Błazewski.

Kolejnym elementem było przemówienie burmistrza, po którym nastąpił uroczysty apel poległych. Po apelu delegacje różnych środowisk złożyły pod obeliskiem wiązanki kwiatów. Była wśród nich także delegacja Akcji Katolickiej, którą reprezentowali Robert Wrzesiński i Zbigniew Stachurski. Wartę przy obelisku pełnili harcerze oraz strażacy.

Na zakończenie uroczystości odbył się krótki występ przygotowany przez uczniów gimnazjum w Pęgowie. Po odśpiewaniu Roty zgromadzeni udali się na Mszę św. w intencji Ojczyzny, która została odprawiona o godz. 11.00 w kościele JTiAP przy ul. Trzebnickiej.

W liturgię zaangażowali się: Krzysztof Durkalec, Tomasz Sokołowski i Sławomir Węgrzynowicz. Psalm pięknie zaśpiewała Marysia Golecka. Poruszającą homilię wygłosił ks. proboszcz Jacek Wawrzyniak, który z całą mocą podkreślił obecność Boga w Polskim patriotyzmie i w odwiecznym zawołaniu Polaków: „Bóg, honor i ojczyzna”. Z żalem

zauważył, że media wyrzuciły z tego starego hasła słowo „Bóg”. Że mówi się teraz już tylko: „honor i Ojczyzna”.

Na zakończenie Mszy świętej harcerze odśpiewali Modlitwę Harcerską, która wzruszyła wielu.

Dziękujemy Bogu za wspaniałą pogodę, która umożliwiła Oborniczanom liczny udział w uroczystościach!

M. Pawlak

Duchowe drogowskazy
ojca Franciszka Jordana
(cz. 12)

Liczyć na Bożą Opatrzność

Jeżeli w czasie wykonywania waszych prac macie dobrą intencję, możecie z ufnością liczyć na Bożą Opatrzność. Jeżeli zniesiecie niesprawiedliwość, to sprawiedliwość stanie się znowu waszym udziałem. Jeżeli wasze dobre imię zostanie przyćmione, Opatrzność pomoże wam je znowu odzyskać. Dobry Bóg dopuszcza na was doświadczenia, żeby wasze prace przyniosły owoc dzięki cierpieniom.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Przemysław Marszałek SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, ks. Włodzimierz Szydłowski SDS, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymsko-katolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.